

מתוך Wild Mind
ד"ר ביל פלוטקין

כבני אדם, אנו חיים בזמן שבו עלינו להתבונן אל עצמינו שוב. מבט עמוק ומעמיק. להיזכר ולעורר שוב בתוכנו את המשמעות האמיתית של "מה זה אומר להיות בן אנוש". לנשום חיים חדשים אל תוך ידיעה עתיקה של מי אנחנו. האם נוכל ללמוד שוב לחגוג את היותנו חלק פראי בתוך קהילת האדמה אליה נולדנו? האם נוכל להיזכר בשורשינו העמוקים ולסמוך עליהם שהם יודעים מהיכן לינוק את התזונה לה אנו זקוקים? זהו זמן שבו עלינו להתבונן בצורה אקולוגית והוליסטית על נפש האדם. להתבונן מחדש בגישות הריפוי הרווחות כיום. בעידן שבו אנו מבינים יותר ויותר את הקשר והאחדות (interdependent) שקיימים בין כל המערכות הטבעיות, בעידן שבו ההבנה הזו משפיעה על כל תחומי חיינו, מה נגלה על עצמינו- על הנפש המודעת והלא מודעת אם ניקח בחשבון שגם אנחנו, ביטוי של הטבע בכבודו ובעצמו? ביטוי של העוצמה שבו, של האיכויות והכוחות שבו? של המוטיבים שבו?

בזמן הזה, בזמן שבו עולמינו משתנה בצורה המהירה ביותר בהיסטוריה הידועה לנו, אנו נקראים לקחת חלק פעיל באנושיות שלנו. לחלום מחדש את עצמינו ואת הצורה שבה אנו תופסים את עצמינו, להבין כיצד אנו מבקשים לראות את ההתפתחות האישית והקולקטיבית שלנו. שינוי תודעתי.

האם נוכל להשיב לעצמינו את (reclaim) ולגלם (embody) מחדש את טבע האדם? את הטבע הפנימי הילידי שבו? את הטבע הפראי הפנימי שהטבע בעצמו העניק לנו?

המפתח להשבת הטבע הפנימי הילידי אינו טמון בצמצום של סימפטומים פסיכולוגיים, בשיקום מהתמכרות או טראומה, ניהול מתח או שיקום יחסים הרוסים - אלא בחיבור מלא ועמוק לכל מימדי הנפש וכוחותיה, בחיבור לנפש הפראית, ביכולת להתחייב לקחת חלק פעיל בסיפור הכי רחב שאנו יכולים לחיות, להיות בשירות של משהו שהוא גדול מאיתנו.

האם נוכל לחלום שוב את הבלתי אפשרי? האם נעז?

האם נוכל להתאהב שוב בעולם? באדמה?

האם נוכל לחיות מתוך תחושת חיבור, כבוד עמוק ואחוה לכל המינים ותושבי האדמה?

האם נוכל לאמץ את החוכמה והרפואה שטמונים ביכולת להחזיק בתוכנו פרדוקס?

אדם שלם. אישה שלמה.